

שזבו

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קפ"ז
פרשת דברים – שבת חזון
ג' אב תשפ"ו

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'ת"ב	ב"ש
19:09	19:25	19:20	19:28
20:25	20:28	20:29	20:25
21:01	20:58	21:02	21:59

הזמנים לפי לוח עיתים לבני

מאת מוריני
הרב שליט"א

תוכחת הצדיק

"בערבה מול סוף בין פארץ ובין תפל ולבן ותצרת ודי זהב" דברים א, א'

ישאל. וכל החורבן – כי לא שומעים לצדיק, לא קמים חצות ולא עושים התבודדות.

למה היו צריכים עוד ארבעים יום

אומר הקדושה לוי בשם הרמב"ן: וינחם ה' על הרעה אשר דיבר לעשות לעמו" (שמות לב, יד). כשהצדיק מתפלל, התפילה מיד מתקבלת. מיד ה' מחל על עוון העגל, באותו רגע. עם הפסוקים האלה זה כבר הנחמה – שעוד משה על ההר, "וינחם ה' על הרעה אשר דיבר לעשות לעמו" – כבר נמחלו להם כל העוונות, הכל נמחל להם. עכשיו, בשביל מה צריכים את ארבעים היום הנוספים? ועוד קשה (בפרשת עקב): בשביל מה חזר משה על העבירות? "ובתבערה ובקמסה ובקבירת התאווה מקצפים הייתם את ה'" (דברים פרק ט, פסוק כב) – הרי העוונות האלו היו אחרי לוחות שניות. (ובפסוק כה שם): "ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלת, כי-אמר ה' להשמיד אתכם". שואל הרמב"ן: הרי הכל משה כבר המתקן בשלושה פסוקים האלה – "וינחם השם על הרעה..."

אלא אמר הרמב"ן: ארבעים יום השניים משה מתפלל על כל העבירות שעם ישראל ייכשל עד סוף כל הדורות. כי אחרי שכבר חטאו בחטא העגל וטעמו טעם חטא מחדש, עכשיו כל העבירות שעם ישראל ח"ו ייכשל עד סוף כל הדורות – אפילו בימות המשיח עוד יהיו עבירות ויביאו קורבנות – וכל העבירות שאדם ייכשל מיום היוולדו ועד סוף ימי חייו, וכל עם ישראל בכל הדורות. אומר הרמב"ן: שכבר הכל נמתק, הכל ה' סלח.

למה היו צריכים עוד ארבעים יום? זה הכל להמשיך את ה"ג מידות רחמים על כל החטאים שיהיו עד סוף כל הדורות. כי הצדיק כבר המתקן את כל החטאים, את כל מה שאדם ייכשל עד סוף כל הדורות – אם הוא רק עשה תשובה מאהבה.

האבלות על החורבן וההתבודדות

אומר ר' נתן: זה שיושבים על הארץ, בוכים ומתאבלים על החורבן – ועל מה מתאבלים? על העבירות שלי. להאמין שאני מחריב את בית המקדש, רק אני ולא אף אחד אחר חוץ ממני. כשאני לא שומר את העניינים – אני מחריב את ירושלים. ועל ידי שאדם עושה התבודדות, ומבטל את עצמו ומפשפש במעשיו, ותולה את החורבן בעצמו – רק כך תבוא הגאולה!

מה זה התבודדות? התבודדות זה להגיע לביטול, לדעת שאני אפס ואין, ושלא תהיה בי שום גאות ושום ממשות. כי אדם חושב כל היום: אני הכי חכם, פיקח, מוצלח, מלומד. 24 שעות חושב מחשבות של גאווה על עצמו, ויש לו ראיות על זה...

התבודדות זה שנתחיל שעה שלמה להפסיק את המחשבות. צריכים להירגע קצת, אחת לא הכי הכי... יש עוד אנשים חכמים בעולם. הנשמה שלך היא מסכנה, היא לא יכולה לחזור לשורש שלה. היא רוצה להיות "אין". הנשמה היא אלוקית, היא לא רוצה לשמוע את הדמיונות האלה. תן לה מנוחה שעה אחת ביום! תשב ותתבודד ותעבוד על ענווה. ורק התבודדות כזאת מבטלת את כל הגזרות וכל הדינים – ואז מיד תבוא הגאולה.

"ודי זהב" – אומר רש"י: זה חטא העגל. כשמשה רבינו מוכיח את ישראל על החטאים הכי נוראים, הוא רק מדבר ברמזים. וקשה, הרי משה יכל להגיד במפורש – למה משה היה צריך להגיד ברמזים?

מסביר הקאמארנער, שמשה רבינו פחד שיתעוררו דינים על ישראל, כי אסור אף פעם להגיד תוכחה. כי כשאנחנו אומרים תוכחה, אז אדם נהיה מזיד. עד עכשיו הוא חטא, הוא לא שם לב, הוא לא ידע מה שנעשה איתו, הוא שכח מהחטא שלו – הוא "שוגג". אבל אם מוכיחים בן אדם, מזכירים לו את החטא והוא לא מתעורר, אז הוא כבר נעשה "מזיד".

לכן משה רק רימז, כי פחד אולי ישראל לא יתמרמו ולא יעשו תשובה כמו שצריך. לכן פחד להגיד תוכחות במפורש, רק הוכיח ברמזים.

משה הרוויח שני דברים: שאם אחד לא יתעורר מהרמזים, לא נזכר שחטא, לא יתעורר בתשובה, לא יבין את הרמז – אז לא יהיה עליו שום דין (נשאר בגדר "שוגג"). הרווח השני היה לאותם שלומדים תורה בעמקות ובעיון, וכלל הוא שעל ידי לימוד תורה בעמקות ובעיון נמתקים הדינים. אליהם דיבר משה ברמזים, שגם פה יזכו להמתקת דינים ע"י העמקה והתבוננות בכל מילה ומילה שדיבר. כי אדם שמתעמק ומתבונן ברמזים של הצדיק, בכל מילה ומילה, מה הצדיק מתכוון – זה לבד ממתק לו את הדין, וזה בעצמו התשובה שלו, וממילא יזכה להתעורר ויתקן את חטאיו.

ועוד הסבר אומר החתם סופר, למה משה רבינו מדבר ברמזים: כשהצדיק, משה רבינו, מוכיח רק ברמזים את החטאים הכי נוראים, הכי גדולים – אז למעשה כבר הכל נהפך לזכויות. ברגע שהולכים אחרי משה רבינו, מציינים לצדיק – הכל כבר נהפך לזכויות.

למה ארבעים שנה במדבר?

אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע (דברים א, ב). אותו יום שיצאו ממצרים היו צריכים להגיע לארץ ישראל, באותו יום שיצאו מהים היו צריכים להגיע לארץ ישראל, וכשיצאו מהר סיני היו צריכים להגיע מיד לארץ ישראל – כי באמת זה רק אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע.

עכשיו מתחיל הסיפור: למה התעכבנו ארבעים שנה במדבר?

כל ספר דברים מספר לנו מדוע התעכבנו ארבעים שנה במדבר, אחרי שהיו צריכים להיכנס מיד. כי מי שמאמין בצדיק – על המקום הוא כבר בארץ ישראל, הוא כבר בביתו. ולכן בליל הסדר כולם היו בבית המקדש. התרגום יונתן אומר שכששוטו, אחרי ששחטו קורבן הפסח, כולם עפו עם ענני כבוד יחד עם משה רבינו – נשאו אותם להר המוריה ושם אכלו את הפסח. אם אדם הולך אחרי הצדיק, כל מי שמאמין בצדיק – תוך שנייה הכל נהפך לזכויות, הוא כבר בהר המוריה.

למה התעכבנו ארבעים שנה במדבר? ולמה אנחנו מתעכבים עד היום? למה בית המקדש לא נבנה? כל זה אנחנו נקרא בפר' דברים.

זה מה שאומר רבי נתן (ליקו"ה ח"מ מצרנות ד, ג): ועל כן קורין פרשת דברים תמיד בשבת חזון, סמוך לתשעה באב, כי כל פרשת דברים מדבר מה שגרמו בעוונותיהם לסבב גבולי ארץ ישראל, ולא יכלו לקדם בדרך הישר, דרך ארץ אדם, לקבש ארץ

זכר להורבן

שני סיפורים – על אמה על אמה, ועל קריעה בכותל

ב- הוזה עובדא: זוג שהיה נשוי למעלה מעשר שנים ללא זש"ק. מידי כחודשיים הייתה נוסעת האישה לכותל המערבי לסיים את כל ספר התהילים מרישא ועד גמירא בכונה גדולה. מה זה "בכונה גדולה"? היא ידעה את הכלל שטוב מעט בכונה מרובות שלא בכונה, ולכן למדה עם בעלה את פירוש המילות של כל ספר התהילים עד שיגיעה והבינה אותו על בוריו. כך נהגה במשך שלוש שנים. ויהי היום אביה של עקרה זו נכנס להזכירה בפני מרן הגרא"ל שטיינמן צוק'ל. תוך כדי תיאור לו שהיא נוסעת כל חודשיים לכותל ונומרת את כל התהילים בכונה –

ועדיין לא נישעה. שאל "רב אהרן לייב": אם היא נוסעת כל חודשיים, אז עוברים עליה שלוש יום שהיא

כעת נתאר לעצמנו שבית המקדש נבנה וכל אחד רוצה לעלות לראות את ירושלים, הכהנים בעבודתם ולויים בשירים ובזמרים. כל אחד

ואחד בודאי שירצה לראות מקרוב את מה שכולנו מתפללים במשך כל שנות הגלות הארוכה! אבל – לא כל אחד יוכל לראות! כאן ציין ואמר 'אנחנו לא יודעים איך זה יהיה. האם יהיו שומרים שלא יתנו לעלות? או שזה יהיה נס שלא יוכלו לראות – גם אם מסתכלים? אבל בשורה התחתונה לא כולם יוכלו לראות: רק מי שהתאבל על ירושלים – רק הוא יזכה לראות בבניינה! 'גם אתה תגיע לשם. ומה אתה רוצה שהם יגידו לך: 'אדוני, אל תעבור – לך נשלח כבר תמונה...! 'תראה להמשך והם לא יתנו, כי אתה בעצמך כבר קבעת שמשפיק תמונה... צריך לקיים את ההלכה בשולחן ערוך כפשוטה, להשאיר אמה על אמה וכן להיזכר בחורבן.

לא ראתה את מקום המקדש – האם היא קורעת קריעה? ענה היהודי שנראה לו שהיא לא קודעת. אמר "רב אהרן לייב" בכאב: אם היית שואל אותי קודם הייתי אומר לך שבאופן זה עדיף לה שלא תיסע לכותל כלל! כי איזו תועלת יכולה לצמוח כשעוברים על הלכה מפורשת בשו"ע ללא שום חולק? ניסה היהודי להתנער: נשים חייבות? מי אומר? אדברנו – השיב מרן צוק'ל, תביא שולחן ערוך ותראה לי איפה כתוב שנשים פטורות, נשים חייבות בדיק כמו הגברים. מיד סיפר זאת היהודי לבת שלו. היא קיבלה על עצמה לעשות קריעה כדין השו"ע בכל פעם כשרואה את מקום המקדש... ותוך פחות משנה נישעה בבן זכר.

הברכה המצילה

"ויברך אתכם באשר דבר לכם" דברים א', י"א

באדר תשכ"ח הגיע מכתב מאמריקה אל ביתו של החסיד ר' מיכל דורפמן, ממחזיקי גחלת החסידות ברוסיה הסובייטית, שהתגורר במלאחובקה שליד מוסקבה.

אנ"ש כתבו לו כי הרבי מסאטמאר לקה בשבץ מוחי בערב שבת שקלים – עורק בראשו נסתם – והרופאים כבר אמרו נושא.

"אנו ממנים אותך שליח", כתבו, "סע לציון רבינו הקדוש באומן והתפלל שם על רבי יואל בן חנה."

ר' מיכל לא התמהמה ויצא לדרך. כשהגיע לאומן, קיבלה אותו הגויה שבחצרה עמד הציון בסבר פנים שמחות דווקא, וערכה לפניו שולחן עם מיני מזונות ומשקה.

היא סיפרה שזמן קצר אחרי שהתפלל שם עם החסידים על בתה חולת הנפש – הבת הבריאה לגמרי, ובקרב תיגש.

לכבוד השמחה ביקשה לכבדו בלחיים, אך ר' מיכל התנצל ואמר שמנהגו שלא לטעום דבר בבואו אל קבר הצדיק.

הוא השתטח על רצפת הציון, הזכיר את הרבי מסאטמאר לרפואה, ובכה גם על גורלו שלו בגלות הקומוניסטית. כשפקח את עיניו גילה ששלוש שעות שלמות חלפו, והרצפה רטובה מדמעותיו.

בדרכו לתחנת האוטובוס נזכר שדבר אחד עוד לא עשה – צדקה. אלא שברוסיה הסובייטית איש אינו מקבץ נדבות.

הוא פרט מטבע גדולה לשלושה רובלים והניחם בכיס נפרד. והנה, לפתע – טפיחה על השכם וקול מדבר אליו ביידיש: "אולי תוכל לעזור לי?"

ר' מיכל נדהם, בסביבה ההיא שומעים רק אוקראינית. לפניו עמד אדם נשען על מקל: "יצאתי עתה מבית האסורים ואין לי במה לשוב הביתה". בלבו חלף ההרהור – שמא אליהו הנביא? – והוא מסר לו מיד את שלושת הרובלים, סכום שאפשר להתקיים ממנו שבוע.

כששאלו אם התפלל מעריב והושיט לו סידור קטן, החזיקו האיש הפוך – סימן שהקומוניזם השכיח ממנו הכול.

ואז אמר לו האיש: "נתת לי שלושה רובלים. אני מברך אותך: אתה לא תמות. אותי הצלת ממש מגיהנום – ואת האיש השני הצלת." ר' מיכל פענח לעצמו את המסר: "אני לא אמות – כי צדקה תציל ממוות. והאיש השני – הוא רבי יואל בן חנה, שייצגל."

בשובו למוסקבה, ביום שישי אחרי עבודתו בכריכית ספרי חשבונות, המתין לאוטובוס לביתו.

פתאום חש כאב חד ברגלו השמאלית, כמדקרת סכין. הוא לא יכול היה לזוז, והובל לביתו. רופא כירורג שנקרא אליו קבע: עורק דם התפוצץ בעומק הרגל, ועליו לנוח יומיים-שלושה.

והפלא הגדול: לימים נודע לו מיכל שבדיק באותה שעה נפתח לפתע העורק הסתום בראשו של הרבי מסאטמאר – והוא זכה לחיות עוד אחת-עשרה שנה.

נקודת אור

נתינה ויצירה

מאת: דודו ג' פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לנער' על חינוך ילדים

המטרה שלי היא לתת את ההרגשה שאנחנו לא פרטים בודדים שבמקרה נקלענו לכיתה אחת, אלא אנו יחידה אחת, שמנהלת כיתה יחד.

התוצאה העיקרית מבחינתי היא האחריות הכללית שכל תלמיד נוטל על עצמו, הרבה מעבר לתפקיד הפרטי.

ברוך זו הנגי משתדל לחנך, שכל תלמיד ישים לב גם לדברים שאינם קשורים אליו באופן אישי: הן בסדר מרע – להעיר/להאיר לחברים על התנהגויות לא הולמות, הן בעשה טוב – מהרמת לכלוך בכיתה, עד שימת לב ועזרה לתלמיד מתקשה. התפקידים הם רקע ליצירת האקלים הזה.

ולתוצאות: מרגישים את התוצאות! הן מבחינה קבוצתית, והן מבחינה אישית. ישנם תלמידים שהתפקיד העצים אותם עד לשינוי של ממש – אישית, חברתית ולימודית. המשיך בגיליון הבא א"ה וקראת לשבת עונג

זיכני השיר' לשמש כמלמד בכיתה ח', ואני רואה תועלת עצומה, ולעתים מהפכנית, שטמונה בחלוקת תפקידים.

ביום הראשון של השנה אני מגיע עם רשימת תפקידים שמכסה כמעט את מספר התלמידים שבכיתה. מסביר להם בפרוטרוט מה דורש כל תפקיד, גודל האחריות וכו', ומציע למי שמעוניין – למשך חודש.

אמנם במשך הזמן חלקם עוזבים את תפקידם, אבל לאט לאט האופי האישי מושך את האדם לתפקיד שמתאים לו. התלמידים המתמידים בכך מקבלים עידוד רב, ומעמד מיוחד בכיתה.

השנה התקדמנו, וב"ה כל ענייני ניהול הכיתה (מזכירות, צילומים, ניקיון, סדר, יומן, גבאים, חלוקת ואסיפת ספרים) נעשים על ידי תלמידים, עד שכמעט ואין צורך שאתערב. גם המנהל מרוויח: לכיתה שלנו – הוא פשוט לא נכנס...

כשאדם נותן – הוא נהיה דומה לקדוש ברוך הוא! יוצר ובורא העולם, ולא פלא שהוא נהיה אדם חי, טוב ורוחני יותר (מכתב מאליהו ח"א עמ' 32).

כשאדם יוצר בעצמו – הוא נהנה מהחיים פי עשר! כמו שאמרו חז"ל: רוצה אדם בקב שלו יותר מתשעה קבין של חברו (בבא מציעא לח, א).

אך אם הוא מתעצל ולא נוקף אצבע – הוא מתנוון, מתעפש, וממשיך לחפש הנאות באובססיה, מחוסר טעם בחיים.

להלן מגוון סקירות מהשטח, בעניין שיתוף תלמידים/ות באופן פעיל במוסדות שונים. כדאי לכולם לקרוא, כי ערך התוכן הוא הרבה מעבר לפורטים.

בתלמוד תורה האזינו לדברי תבונה חינוכית צרופה, מידידי הרב עידו מעוז שליט"א, מחנך ותיק ומנחה הורים מטעם 'שתולים' (מודיעין עילית – בני ברק):

מהנעשה והנשמע

במסדותינו דג' בנשיאות מדינת ישראל

וביום השבת שישנו ושמחו

שבת התאחדות מרוממת לבחורי הישיבה הגדולה ברסלב 'חכמה ודעת'

בהתרגשות רבה נחוגה שבת התאחדות מרוממת ומלכדת לבחורי החמוד בני העלייה, תלמידי הישיבה הגדולה ברסלב 'חכמה ודעת' השוכנת בתוככי ירושלים שבין החומות סמוך ונראה למקום הקודש והמקדש, בשבת קודש פרשת בלק. כלל הבחורים התאספו בהיכל ישיבה קטנה 'חכמה ודעת' שבכיכר זקס לשבת שכולה התעלות ודיבוק חברים.

אל השבת המיוחדת הצטרפו מנהל הישיבות הרה"ח ר' נחמן אדרי שליט"א, והמשגיח ר' דוד ארלנגר שליט"א וכלל אנשי צוות הישיבה. השבת כולה נחוגה באווירה מרוממת, וסעודות שבת עשירה ורוויות שירה ודבקות. שעות ארוכות של קורת רוח נרשמו במהלך ה'זיץ' המרכזי בליל שבת, שבמהלכו נשמעו דיבורי התעוררות וניגוני ערגה שנמשכו עד לשעות הקטנות של הלילה, והותירו בליבות הבחורים כוחות רוחניים, וכלים מעשיים להמשך ההתעלות בדרך העולה בית א-ל.

נעם שבת המתאחדת

שבת הוקרה והערכה לצוות תלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון' בעיה"ק טבריה

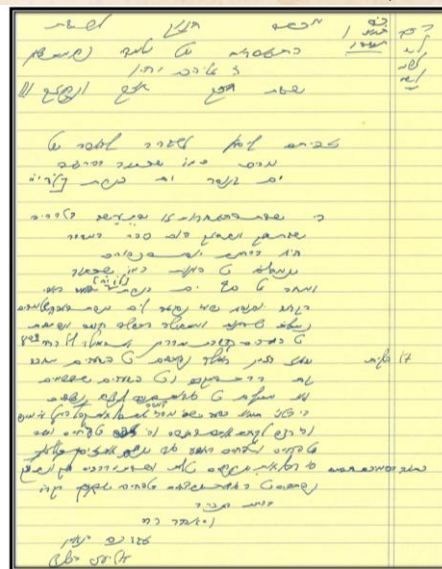
כאות הערכה והוקרה לפועלם הכביר של צוות המחנכים המסור, יצאו ביום חמישי אחר הצהריים כלל חברי צוות הת"ת – המלמדים, המפקחים והנהלה, לשבת גיבוש והרחבת הדעת בעיר הקודש טבריה, לחוף ימה של כנרת.

במהלך סעודות השבת, שנערכו בטוב טעם וכיד המלך, עלו בזה אחר זה המלמדים היקרים ושיתפו בתובנות מקצועיות, בסיפורי הצלחה ובכלים חינוכיים שחוו לאורך שנת הלימודים בפעילות הקודש של חינוך ילדי הקהילה לתורה, לעבודה וליראת שמיים. את השבת כיבדו בנוכחותם מנהל הישיבות הרב נחמן אדרי שליט"א וחבר הנהלת המוסדות הרב פנחס ביק שליט"א, אשר נשאו דברי הערכה ותודה לצוות על התמסרותם המוחלטת.

המפקחים הדגולים, הרב שמואל בוקרצקי שליט"א והרב יצחק סנקביץ שליט"א, ניהלו בכישרון רב את השיח המשותף, והתוו קווים מקצועיים להמשך הדרך החינוכית בסייעתא דשמיא.

בעת רעווה דרעווין נשא דברים מנהל המוסדות הרב נתן חנניה שליט"א. בדבריו החמים הביע המנהל תודה עמוקה מעומק הלב למפקחים ולמלמדים המסורים העמלים יום-יום ושעה-שעה באופן פרטני על כל תלמיד ותלמיד, כדי להעלותו על דרך המלך ולחנכו לתורה, לדרך ארץ ולחסידות צרופה.

עם סיום השבת המרוממת, הודו כלל הצוות בחום להנהלת המוסדות על השבת הנפלאה שהעניקה להם כוחות מחודשים להמשך מלאכת הקודש.

בסדר לשם לשי"ע
מכתב חזק לשבת התאחדות של מלמדי נחמת ציון ה' עליהם יחיו
שבת חזק חזק ונתחזק!!!

זכיתם ליסוע לטבריה לבארה של מרים, כמו שכתוב בפרשה ים
נגוסר ים כנרת (ל"ד יא).

כי שבת התאחדות זו שתעשה בטבריה, שבת חזק ונתחזק, סיום
ספר במקור, היא בבחינת יום הכפורים שנמחלים כל העוונות, כמו
שכתוב ומחה על כתף ים כנרת (ל"ד יא), שאומר הא"י הקדוש
והנורא, שצ"י נסיעה לים כנרת, בארה של מרים, נמחלים כל
העוונות ומתחילה התחלה חדשה ונפתחים כל השערים.

בשבת מקבצים את המוהל ליל רביעי 8:00 17 חלקים, שאז בזמן
המוהל נפתחים כל השערים מחדש, גם בבית המקדש וכל השערים
שנפתחים.

ואז נמחלים כל סודות התורה לנצח נצחים, כי כמ"ז תמוז בשעה
שח' מסר למשה את הלוחות, קפץ העגל ע"י מיקה, וה' רצה לקחת
אותם בחזרה. וה' תפס בטפחים ומשה בטפחים וטפחים באמצע,
סוד שניים אחוזין בטפח. כתוב בסמיכת חכמים סוד הלוחות
שנקראים טפח. ובשבת מקבצים חזק ונתחזק נפתחים כל הסודות
שנפתחים בטפחים שהחזיק הקב"ה.

בכפרת התורה

ובאברהם רבה

עבדכם הנאמן

דב' א' א' א'

זנר צדיק לבונה

כינוס 'התאחדות האברכים' לרגל הילולת הרה"ח רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל

מעמד נשגב ורווי הוד קדומים והתעוררות נערך ביום שלישי החולף (כ"ב בתמוז), כאשר כלל אברכי אנ"ש חברי 'התאחדות האברכים' שע"י מוסדותינו הק' התכנסו יחד באולם המפואר 'ויאמר יצחק' בירושלים לכנס ייחודי ורב רושם לרגל יום הילולת הרה"ח רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל, שדמותו ומשנתו מאירות את נתיבות קהילתנו הק' כפי שמעודד אותנו **מורנו הרב שליט"א** בכל עת מצוא.

האברכים הסבו סביב שולחנות ערוכים בטוב טעם לסעודת מצווה, מתוך שאיפה להתחמם מאורו הגדול של בעל ההילולא ולשמוע זיכרונות מחיי הטמירים והנהגותיו המופלאות בעבודת השם.

את האירוע הנחה בטוב טעם הרב **נתן ארול שליט"א**. ראשון הנואמים היה נכדו חביבו של מורנו הרב שליט"א, הרב **שמואל אייזיק רובינשטיין שליט"א**, אשר נשא דברים ועמד בהרחבה על תוכניות הפיתוח המתוכננות של 'התאחדות האברכים' לתקופה הקרובה, תוך הצגת יעדים להרחבת הפעילויות הרוחניות בקרב בני העלייה בקהילתנו.

לאחר הזמין המנחה את הרב **אביתר עוזרי שליט"א** לשאת את מדברותיו. הרב עוזרי, אשר זכה להסתופף בצילו של רבי לוי יצחק זצ"ל והיה מקורב אליו ביותר, ריתק את הקהל בסיפורים ראשונים וזיכרונות הוד שלא נשמעו מעולם, שרטט קווים לדמותו האצילית של בעל ההילולא ותיאר כיצד מסר את נפשו על קוצו של יו"ד.

רגע של שתיקה והתרגשות אפף את האולם עם כניסתו של אורח הכבוד, מגדולי משפיעי ברסלב הרב **ישראל מאיר ברנר שליט"א**, אשר הטריח את עצמו והגיע במיוחד כדי ליטול חלק במעמד המרומם ולשאת דברים בפני ציבור האברכים.

הרב ברנר שליט"א העניק מאוצרותיו שפע של זיכרונות, אמרות קודש ושיחות עמוקות של בעל ההילולא, תוך שהוא מחבר את הדברים לחיי היוםיומ של האברכים ומעורר אותם להמשיך בדרך המסורה לנו מדור דור בתמימות ובפשיטות. דבריו החמים והנלהבים הותירו רושם בל יימחה ונסכו באברכים כוחות עצומים להמשיך עלייתם הרוחנית.

את המעמד כיבד בהשתתפותו הרה"ח ר' **מאיר מלכה שליט"א**, ועם סיום המעמד כווד בברכת המזון הרה"ח ר' **אלדד שמואלי שליט"א**. האברכים הודו להנהלת המוסדות הק' על כל ההשקעה האדירה.

ובסיום התפזרו מתוך תחושת התרוממות, צידה לדרך והודיה להשם יתברך על הזכות לצעוד בנתיבותיהם של צדיקי אמת. אשרי העין ראתה כל אלה!

מצל טוב להר"ר יעקב רז הי"ו להיכנס בנו החתן נחמן נ"ו לעול תורה ומצוות	מצל טוב להר"ר יהודה עבו הי"ו להיכנס בנו החתן שמעון נ"ו לעול תורה ומצוות	מצל טוב חתן הר"ר ישי עמר הי"ו להולדת הבת	מצל טוב חתן הר"ר נתן חזני הי"ו להולדת הבן	מצל טוב להר"ר נתן בהר"ר אהרן מנדלוביץ הי"ו חתן הר"ר בנימין משי הי"ו להולדת הבן	מצל טוב להר"ר אברהם יהודה בהר"ר אהרן ברקוביץ הי"ו חתן הר"ר עמנואל וויס הי"ו להולדת הבן
מצל טוב לחתן מתן בישון הי"ו לנישואיו עם בת הר"ר אליהו איפרגן הי"ו	מצל טוב להר"ר ברוך קנפול הי"ו לאירוסיו בתו עם הבה"ח שמעון קוהננהייזר נ"ו	מצל טוב להר"ר שלמה זלמן קנטי הי"ו לאירוסיו בנו הבה"ח נחמן נ"ו עם בת הר"ר משה צבאק הי"ו	מצל טוב להר"ר צדוק כהן הי"ו לאירוסיו בנו הבה"ח נתן נ"ו עם בת הר"ר ליאור מוסאי הי"ו	מצל טוב להר"ר נחמן סייג הי"ו לאירוסיו בנו הבה"ח נפתלי הערץ נ"ו עם בת הר"ר נחמן שיין הי"ו	מצל טוב להר"ר יצחק דודש הי"ו להיכנס בנו החתן מנחם נ"ו לעול תורה ומצוות

מוסדות ברסלב נחמת ציון

תלמוד תורה וגני בנים נחמת ציון	ישיבה לצעירים חכמה ודעת	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה נפשית צמאה נפשית	ישיבת מתחברים בעבודת השם	כולל אברכים העתיקה	כולל אברכים העתיקה	כולל ברסלב הוראה ודיינות	כולל אברכים שערי הוראה	התאחדות האברכים	גני בנות וגני שפה נחמת ציון	בית ספר בית יעקב	סמינר נתיבות בית יעקב	חברת מתמידים לילדים	פעילויות עזרה וחסד בקהילה
--------------------------------------	-------------------------------	--------------------------	---------------------------	--------------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------------	---------------------------	--------------------	-----------------------------------	---------------------	-----------------------------	---------------------------	---------------------------------